

Zarzuty i główne argumenty

1. Brak uzasadnienia;
2. Brak odpowiedniej oceny kwestii tego, czy zaskarżona umowa była w rzeczywistości decyzją pozwaną;
3. Nieuwzględnienie istotnych okoliczności faktycznych;
4. Brak uwzględnienia przedłożonych dowodów;
5. Brak dogłębnego zbadania i pełnej oceny istotnych okoliczności sprawy;
6. Brak podjęcia dalszych koniecznych działań;
7. Wydanie rozstrzygnięcia mimo braku wystarczającej ilości informacji;
8. Uchybienie zasadom ustanowionym przez Trybunał w sprawie C-294/83.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 lutego 2017 r. w sprawie T-257/16, NM/Rada Europejska, wniesione w dniu 21 kwietnia 2017 r. przez NM

(Sprawa C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NM (przedstawiciele: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, i B. Burns, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 28 lutego 2017 r., w którym Sąd ten uznał, że wniesioną doń skargę należy odrzucić ze względu na brak właściwości do jej rozpoznania i wydania rozstrzygnięcia w jej przedmiocie;
- wydanie prawomocnego wyroku w sprawie będącej przedmiotem odwołania i stwierdzenie, że Sąd Unii Europejskiej dopuścił się naruszenia prawa uznając się za niemający właściwości do wydania rozstrzygnięcia, i obciążenia pozwaną w sprawie T-257/16 kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z wydaniem postanowienia przez Sąd i rozstrzygnięciem, jakie wyda Trybunał Sprawiedliwości w niniejszym postępowaniu odwoławczym;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie podniesionych w niej kwestii wraz ze wskazaniem, że Sąd ten jest właściwy do jego wydania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Brak uzasadnienia;
2. Brak odpowiedniej oceny kwestii tego, czy zaskarżona umowa była w rzeczywistości decyzją pozwaną;
3. Nieuwzględnienie istotnych okoliczności faktycznych;
4. Brak uwzględnienia przedłożonych dowodów;
5. Brak dogłębnego zbadania i pełnej oceny istotnych okoliczności sprawy;
6. Brak podjęcia dalszych koniecznych działań;
7. Wydanie rozstrzygnięcia mimo braku wystarczającej ilości informacji;

8. Uchybienie zasadom ustanowionym przez Trybunał w sprawie C-294/83.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.

(Sprawa C-212/17)

(2017/C 231/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Simón Rodríguez Otero

Strona pozwana: Televisión de Galicia S.A.

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów zasady równoważności pracowników tymczasowych i zatrudnionych na czas nieokreślony rozwiązanie umowy o pracę ze względu na obiektywne okoliczności na podstawie art. 49 ust. 1 lit. c) hiszpańskiego kodeksu pracy i rozwiązanie umowy o pracę z obiektywnych powodów na podstawie art. 52 hiszpańskiego kodeksu pracy należy uznać za „porównywalne sytuacje”, a zatem odmienna odprawa w pierwszym i drugim przypadku stanowi nierówne traktowanie pracowników tymczasowych i zatrudnionych na czas nieokreślony, zakazane w dyrektywie Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy należy uznać, że cele polityki społecznej, które uzasadniają ustanowienie rodzaju umowy o zastępstwo w przypadku odejścia na emeryturę częściową, uzasadniają także zgodnie z klauzulą 4 pkt 1 ww. porozumienia ramowego odmiennie traktowanie rozwiązania stosunku pracy w celu dokonania niekorzystnej odprawy, w sytuacji, gdy pracodawca swobodnie dokonuje wyboru, by taka umowa o zastępstwo w przypadku odejścia na emeryturę częściową została zawarta na czas określony?

⁽¹⁾ Dz.U. 1999, L 175, s. 43.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 lutego 2017 r. w sprawach połączonych T-14/14 i T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 kwietnia 2017 r. przez Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co.

(Sprawa C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (przedstawiciele: M. Taher, solicitor, M. Lester QC, barrister)